

Francine Oomen

Hoe overleef ik
met/zonder
gescheiden ouders?

Amsterdam · Antwerpen
Em. Querido's Kinderboeken Uitgeverij

2015

Lieve lezer,

Het boek dat je nu in je handen hebt, is het nieuwe eerste deel van de *Hoe overleef ik...* -serie. Het is drie jaar nádat het laatste deel verscheen geschreven.

Beetje rare volgorde, hè? Ik zal het uitleggen:

Ik dacht dat met de dertien delen die Rosa's middelbare schooltijd bestrijken, de serie wel klaar was. Maar een heleboel lezers waren het daar niet mee eens. Ze wilden graag weten hoe Rosa's leven eruit zag vóór deel 1. Waarom haar ouders gescheiden zijn, hoe dat ging en hoe Rosa dat ervaren heeft. Veel kinderen vroegen zich ook af hoe ze ooit bevriend geraakt is met Sascha en waarom ze vegaknakker geworden is. Omdat ik daar zelf ook benieuwd naar was, heb ik *Hoe overleef ik met/zonder gescheiden ouders?* geschreven. In dit deel vind je antwoord op al deze vragen en lees je hoe Rosa's leven door één momentje niet opletten helemaal veranderde (en daarna nooit meer hetzelfde werd!).

Heel veel leesplezier!

Francine

P.S. Dit deel speelt in een tijd dat niet alle kinderen (boven de 10 jaar) een mobieltje, laptop, en/of tablet hadden. (Dat lijkt misschien onvoorstelbaar, maar ze overleefden ook zonder 😊)

Hoe overleef ik mijn spreekbeurt (en nog een paar dingen)?

Barbara Broos

Van: Rosa van Dijk <rosavandijk@fastmail.com>

Aan: Barbara Broos <bbroos@cmail.com>

Verzonden: donderdag 14 mei 17.40

Onderwerp: Hoe overleef ik mijn spreekbeurt (en nog een paar dingen)?

Beste mevrouw Broos,

Ik heb u vandaag gezien op schooltelevisie. Ik vond het heel leuk. Ik heb eigenlijk nog nooit een boek van u gelezen, maar dat ga ik zeker doen! U zei dat we mochten schrijven als we nog vragen hadden, via uw website. Ik hoop dat u mijn mail leest, want u zult er wel veel krijgen, van fans! U gaf schrijftips en dat kwam goed uit, want ik probeer ook wel eens een verhaal te schrijven (met tekeningen erbij). Ik geloof niet dat ik veel talent heb, want het lukt nooit. Na een paar bladzijden raak ik altijd verdwaald, dan weet ik niet meer hoe het verder moet. Meestal begin ik heel enthousiast en daarna vind ik het stom en dan gooi ik het weg. Ik heb ook geprobeerd een dagboek te schrijven, maar in bijna een jaar tijd heb ik maar zes bladzijden vol gekregen.

Op bladzijde 1 staat: Vandaag ben ik elf jaar geworden. Het was een hele leuke dag. Ik geef geen feestje, maar Lidwien, oma en tante Koosje (met haar krijsende tweeling) zijn vandaag op bezoek geweest. Dat was heel gezellig.

Dit was mijn verlanglijst:

1. Poedel
2. Mobiele telefoon
3. Tekenspullen: stiften en schetsblok (vraag ik elk jaar)
4. Dagje naar Disneyland

Dit heb ik gekregen:

1. Een schetsblok, een doos met 48 stiften en een dagboek (van papa en mama) en een zilveren armbandje met bedeltjes (1 van een poedeltje)
2. Een woestijnrat (van tante Koosje) (Ik noem hem Knaaggurk, hij lijkt op een augurk en hij knaagt overal aan.)
3. Een zilveren glitterportemonnee (van Lidwien) (helaas zonder inhoud)

Bladzijde 2 (twee maanden later): Begrafenis van Knaaggurk, met een tekening van zijn graf en een huilend meisje ernaast (moet ik voorstellen).

Bladzijde 3: Papa en mama hebben alweer ruzie (weer een tekening van een huilend meisje).

Bladzijde 4: Een tekening van een poedel (lijkt meer op een kruising tussen een kameel en een ezel), een lijst met namen en een heleboel hartjes eromheen. Er staat een groot, boos kruis doorheen.

Daarna zijn er een paar bladzijden uitgescheurd (mislukte tekeningen) en zit er een bladzijde in met twee geplette boterbloemen (ik heb even gedacht dat bloemen drogen een leuke hobby zou zijn).

Verder is het dagboek leeg. Ik had gewoon niks te vertellen. Het saaie leven van Rosa van Dijk, daar krijg je geen dagboek mee vol.

U gaf als schrijftip dat het interessant is om in je dagboek te beschrijven wat je voelt en denkt, in plaats van alleen maar wat je doet, of wat er gebeurt. Dat je hem dan makkelijk vol krijgt en er ook nog iets aan hebt.

Als oefening heb ik dat er nu in kleine lettertjes bij geschreven. Ik typ het even over:

Bladzijde 1: ~~Het was een hele leuke dag.~~ Dit was de stomste verjaardag ever. Normaal brengen papa en mama cadeautjes en een feestontbijt op bed, en zingen ze voor me. Vanmorgen heb ik heel lang moeten wachten omdat ze beneden tegen elkaar stonden te schreeuwen. Toen ze bovenkwamen had mama rode ogen, papa een mond als een streep en deden ze nepvrolijk. Gezongen hebben ze niet en ze waren vergeten slingers op te hangen! Ik baal dat ik zo weinig van mijn verlanglijst gekregen heb. Die armband vind ik stom, wat heb ik nou aan een bedeltjespoedel! En die woestijnrat vind ik eng. Ik heb maar net gedaan alsof ik er blij mee was. 's Avonds was het ook al niet leuk. Papa zou

koken (macaroni met kaas uit de oven), maar hij was te laat thuis en toen heeft mama friet en kroketten gehaald. Met appelmoes uit een potje.

Bladzijde 2: Oei, wat ben ik opgelucht, die knagende stinkerd is dood.

Bladzijde 3: Ik ben megaverdrietig. En bang. Ik heb het aan Lidwien verteld (dat ze best vaak ruziemaken) en die zei: Misschien gaan ze wel scheiden! Daar schrok ik ontzettend van. En ik durf niet aan papa en mama te vragen of ze dat van plan zijn.

Ik heb Gurk niet expres vermoord, hoor. Ik moest zijn hok verschonen en toen ik hem eruit haalde beet hij me en liet ik 'm van schrik vallen. Hij kwam op zijn kop terecht. Eerst leek er niks aan de hand te zijn, maar de volgende ochtend lag hij als een stijf, koud augurkje in zijn kooi. Ik heb geprobeerd te huilen, maar dat lukte niet.

Na Gurks dood en na mijn verjaardag leek het net alsof er dingen anders werden. Alsof ik anders werd. Ik kreeg allemaal gedachten die ik vroeger niet had. Die heb ik nu nog steeds. Ik zal een paar voorbeelden geven: Wat gebeurt er met je als je dood bent? Is er dan gewoon niks meer? (zegt papa) Of ga je naar de hemel? (zegt Lidwien) En waar is die hemel dan? Is Gurk daar ook, of is de hemel alleen voor mensen? Waar ben je voordat je geboren wordt? Wanneer ga ik dood? En papa en mama? (Als ik daaraan denk word ik heel bang en verdrietig, dat probeer is dus maar niet te doen.) Zal ik ooit borsten krijgen? En een hond? En een vriendje?

Dat soort vragen kraken mijn hersens tegenwoordig. Dól

word ik er soms van. Ik heb in een tijdschrift gelezen dat piekeren bij de puberteit hoort. Maar dat is bij mij verder nog nergens aan te zien. Daar maak ik me óók al zorgen om. Ik ben bijna twaalf en een platte dwerg.

Bladzijde 4 (bij de tekening van de poedel): Ik hoop zo mega-ontzettend dat ik toch nog een hond krijg. Papa vindt het goed! Hij gaat er nog eens met mama over praten. Duimen, duimen, duizend keer duimen!

's Avonds: Het is niet gelukt. Mama heeft nee gezegd.

Omdat het rommel in huis geeft. Stom en gemeen! Ik mag nooit iets van haar. Grrrr.

Misschien ga ik maar weer eens beginnen met dagboek schrijven. Want het lucht best op om te schrijven wat je voelt, merk ik. Maar eigenlijk vind ik brieven schrijven leuker. Dan krijg je tenminste antwoord terug. In groep zes had ik een penvriendin. We schreven elkaar vaak brieven. En we versierden ze ook, met tekeningen en plakplaatjes. Maar een halfjaar geleden of zo zei ze dat ze ermee wilde stoppen, omdat ze er geen tijd meer voor had. Daar was ik verdrietig om, want ik dacht dat het aan mij lag. Dat ze mijn brieven saai vond of zo. Ik hoop niet dat u deze mail saai vindt.

Ik zit ook wel erg veel over mezelf te praten. Daarvoor mail ik u eigenlijk helemaal niet. Ik schrijf omdat ik een spreekbeurt over u ga houden!

Zou u daarvoor een paar vragen willen beantwoorden?

1. Hoe ziet uw werkdag eruit?
2. Waar haalt u uw ideeën vandaan?
3. Had u vroeger een hekel aan school?
4. Wat vond u vroeger moeilijk (toen u zo oud was als ik)?
5. Wilde u vroeger ook al schrijfster worden?
6. Bent u rijk? Heeft u bijvoorbeeld een bodyguard, een limousine en een groot huis met een zwembad en een hek eromheen?
7. Wordt u herkend op straat en is dat leuk of vervelend?
8. Wat is uw lievelingseten?
9. Wat zijn uw hobby's?
10. Heeft u een man en leest hij uw boeken ook?
11. Heeft u de dingen in uw boeken zelf meegemaakt?
12. Met welk boek bent u nu bezig?

Ik kon best veel dingen op het internet vinden, maar de antwoorden op deze vragen niet. Ik ben ontzettend zenuwappig voor mijn spreekbeurt. Ik ben bang dat ik alles vergeet, een hoofd als een biet krijg en ga stotteren, net zoals bij mijn vorige spreekbeurt (die ging over woestijnratten, ik had een zes min). Ik vind het niet fijn als iedereen naar me kijkt. Er zitten een paar vervelende kinderen in de klas, die (zogenaamd) lollige opmerkingen maken tijdens spreekbeurten. Als ik daaraan denk krijg ik al buikpijn.

Ik hoop dat u mijn mail niet te lang vindt. In ieder geval bedankt voor het lezen! Ik hoop dat u me terugmailt,

maar als u geen tijd en/of zin hebt snap ik dat ook, hoor.
Als u al die duizenden kinderen terug moet schrijven dan
komt er natuurlijk nooit meer een boek. En dat is niet de
bedoeling!

Veel groetjes van Rosa van Dijk
(uit groep 8 van de Regenboogschool in Den Bosch)